

جیستی و چرایی برنامه‌های درسی میان‌رشته‌ای در فرامرز شدن نظام آموزش عالی ایران

نعمت‌الله موسی‌پور^۱ و سولماز نورآبادی^۲

آموزش عالی نقطه تلاقی محور فرهنگ، اجتماع و دانش است و با جامعه و ابعاد مختلف آن ارتباط تنگاتنگی دارد. همچنین در راستای بهبود کیفیت زندگی و حفظ پویایی جامعه و ابعاد گوناگون آن، دارای مسئولیت‌هایی است. این نهاد بزرگ اجتماعی به عنوان هسته‌ی پیش‌تاز تحولات، عمل نموده و از طریق بررسی تغییرات اجتماعی و فرهنگی به‌ویژه در عرصه‌ی علم و فناوری، جامعه را برای تسلط بر رویدادهای مبهم آینده توانمند می‌کند. نیز عهده‌دار نقش مهم پرورش ذهن‌های خلاق و دموکرات‌منش دانشجویان است. از سویی علم روز به روز توسعه یافته و آموزش و بهره‌مندی از آنها استفاده از برنامه‌های درسی میان‌رشته‌ای را غیرقابل اجتناب می‌کند. این نوع از برنامه‌های درسی در دو گروه محدود و گسترده می‌تواند در پیشبرد نظام آموزش عالی و دستیابی به اهداف کلان و نیز فرامرز ساختن آموزش عالی، نقش خود را ایفا کند. بنابراین هدف اصلی این تحقیق، بررسی جایگاه و اهمیت برنامه‌های درسی میان‌رشته‌ای در بین‌المللی شدن نظام آموزش عالی کشورمان می‌باشد. با توجه به ماهیت موضوع و هدف پژوهش حاضر، روش تحقیق انتخابی در گروه تحقیقات کیفی قرار گرفته و از روش توصیفی - تحلیلی بهره‌مند شده‌ایم. در این پژوهش ابتدا به توصیفی از وضعیت کنونی و تحلیل مشکلات موجود در ابعاد مختلف آموزش عالی کشور پرداخته؛ سپس برنامه درسی میان‌رشته‌ای و ابعاد آن، بررسی شده است. در نهایت، نقش و تاثیر این نوع برنامه‌ها در روز آمد و در عین حال فرامرز نمودن آموزش عالی مورد کنگاش قرار گرفته است. از یافته‌های مهم پژوهش حاضر؛ ضمن واقف شدن به استنوام بهره‌مندی از برنامه‌های درسی میان‌رشته‌ای در آموزش عالی، می‌توان به ارائه‌ی راهکارهایی در راستای فرامرز ساختن و بهبود آموزش عالی ایران اشاره نمود.

واژه‌های کلیدی: بین‌المللی‌سازی، آموزش عالی، آموزش عالی ایران، برنامه درسی میان‌رشته‌ای.

۱- دانشیار گروه علوم تربیتی دانشگاه شهید باهنر کرمان، n_sohasipour@yahoo.com

۲- دکتری برنامه‌ریزی درسی دانشگاه خوارزمی (تربیت معلم تهران)، sohnorm@yahoo.com